

vi forskyde ikke dermed Ungdomsskolen til et andet Alderstrin, for det gælder to helt forskellige Opgaver.

Forslaget til Beslutning gaar ud paa, at der skulde nedsættes en Kommission, som skulde søge at indhente Oplysninger og fremkomme med Forslag. Jeg vilde mene, at dette i Øjeblikket maaske var lidt forhastet. Jeg har den Opfattelse, at vi langt fra i dette Øjeblik ere klare over — hverken de ærede Forespørgere eller jeg —, hvordan Arbejdet med den konfirmerede Ungdom, Ungdommen i Overgangsalderen, staar her i Landet, saa jeg vilde foretrække, at man som Frugt af denne Forhandling gav Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet en Opfordring til at indsamle Oplysninger om, hvordan det i saa Henseende forholder sig i det enkelte, og tillige til at samle Oplysninger fra Udlandet, som kunde tjene os her hjemme til Retledning, samt til, at dette gøres allerede i indeværende Sommer, saa at man til næste Vinter havde et bedre Grundlag til Bedømmelsen af den foreliggende Sag, end vi nu have.

Jeg vil slutte med igen at udtale min Glæde over, at dette Forslag til Beslutning er kommet frem, og over, at de Synsmaader, der ere blevne gjorte gældende af den ærede Ordfører for Forespørgerne, ere af en saadan Art, at jeg i dem finder en Mængde Tilknytningspunkter til, hvad jeg selv mener om denne Sag.

Nørgaard: Jeg skal ikke gentage, hvad den højtærede Kultusminister og det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) have sagt om Antallet af de unge mellem 14 og 18 Aar, der undervises. Jeg er tilbøjelig til at tro, at Ministerens Opgørelse snarere rammer det rette end det ærede Medlems. Jeg skal heller ikke fordybe mig i Spørgsmaalet om Bekostningen, som baade den højtærede Minister og det ærede Medlem have omtalt, ej heller i Formen, hvorunder Arbejdet sker. Jeg skal heller ikke omtale Skolens Arbejdsmaade eller det Stof, en eventuel Ungdomsskole skulde have, hvilket Ministeren nylig har omtalt. Der kan neppe siges noget væsentligt nyt derom i dette Øjeblik.

Tanken om at give den konfirmerede Ungdom en Haandsrækning fra Skolens Side er ikke ny. Den er, som den højtærede Minister sagde, saa gammel som Skoleloven af 1814. Det siges deri, at den konfirmerede Ungdom skal undervises to Gange om Ugen i Vintermaanederne, Pigerne en Time ugentlig om Dagen og de unge

Karle en Time om Aftenen. Da Skoleloven af 1814 blev given, gik man ud fra, at der hos de unge, som gik ud af Skolen, vilde vise sig Trang til forøgede Kundskaber, og man skrev saa i Loven det, jeg nu har nævnt, men Livet formede sig noget anderledes. Man lavede Loven, men Livet benytter nu engang Lovene saaledes, som det har Brug for dem, og derfor er det, man om denne Ting skrev i Loven, blevet et dødt Bogstav. Aftenskoleundervisningen er nok den Form, hvorunder de unge mellem 14 og 18 Aar nærmest have modtaget Undervisning. Det skal jeg heller ikke komme ind paa, det kende saa godt som alle de Herrer. Jeg er tilbøjelig til at tro, at man noget undervurderer den Gerning, Aftenskolerne have gjort, naar man ikke har Øje for, at der paa det Omraade er foretaget et ikke ringe Arbejde. Der sidder sikkert rundt om i Landet mange unge, særlig unge Mænd, men ogsaa unge Kvinder, der sige Tak for den Fond af Kundskaber, de have faaet ved denne Undervisning. Men enhver kan let se, at Aftenskoleundervisningen, som den hidtil er bleven budt, er ikke tilstrækkelig. Vi ere alle enige om, at de unge trænge til mere Kundskab, og at de netop i Overgangsalderen trænge ikke blot til Kundskab, men ogsaa til Hjælp til at danne Karakteren og ranke Villien. Det var de Tanker, der førte Kristen Kold til i sin Tid at bygge Ungdomsskolerne op, og man fik saa den bekendte Højskolebevægelse.

Af Opgørelserne over Eleverne paa Højskolerne ser man, at Elevbestanden er meget ensidig sammensat. Eleverne ere saa godt som alle fra Landet, fra Byerne er der meget ringe Tilslutning. Det maa beklages, at vor Højskole ikke har faaet stærkere Tilslutning fra Byerne. Man har prøvet paa anden Maade at imødekomme de Unges Trang. Det er vel nok rigtigt, som den højtærede Minister sagde, at Højskolernes Undervisning væsentlig lægges an paa Folk i en lidt modnere Alder end dem mellem 14 og 18 Aar. Derfor har man prøvet paa anden Maade at hjælpe disse. Man har oprettet Sløjdskoler og Efterskoler, men det er ligeledes nærmest Ungdommen fra Landet, der har søgt Sløjdskolerne og de egentlige Efterskoler. Jeg tror, at hvis man fra den Side, som har særlig Byarbejdernes Øren, vilde gøre en Smule mere for, at de unge kom paa Højskoler eller besøgte Efterskoler eller Sløjdskoler, vilde der maaske komme flere unge der, thi baade Højskolerne og Efterskolerne og Sløjdskolerne staa og vente paa de unge, og der staar desuden en Kreds af